

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קכ"ה ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ומסתפי למפעלי ליה למלכא דייזיל בהדיה. אקדים מלכא ואמר, הא לגיון פלן זייל בהדר, למנטר לך בארשא. לבתר אמר אסתמר לך מניה, (בארשא) דהא לא גבר שליח הוא. אמר בריה, אי הכי, או אנא אותיב הכא, או את תזיל עמי, ולא אתפרש מינה. כה קודשא בריך הוא, בקדמיתא אמר, הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך. ולכתר אמר השמר מפניו וגו', ביה שעטא אמר משה, אם אין פניה הולכים וגו'.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, דבר זה לא אמר הקדוש ברוך הוא אלא באהבת ישראל ולהתפייס עמם. למלך שהיה רוצה ללכת עם בנו, ולא רצה לעזב אותו. בא בנו ופחד לבקש מהמלך שילך עמו. הקדים המלך ואמר, הרי לגיון פלוגי ילך עמך לשמרה בדרך. לאחר מכן אמר, השמר לך ממנו (בדרך), שהרי אינו גבר שלם. אמר בנו, אם כה, או שאני אשב כאן, או שאתה תלך עמי ולא אפרד ממך. כה הקדוש ברוך הוא, בתחלה אמר, הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך. ואחר כך אמר, השמר מפניו וגו'. באותה שעה אמר משה, אם אין פניה הולכים וגו'.

אָתָא רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשָׁכַח לְהוּ בְּהָאִי. אָמַר, אֲלַעְזֹר בְּרִי שְׁפִיר קְאָמְרִת. אָבֵל תָּא חֲזִי, בְּאַתֵּר דָּא לָא אָמַר מֹשֶׁה מִדִּי, וְלֹא אָתִיב מְלָה לְקַבְּלֶיהָ. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּהָכָא לָא אֲשַׁתְּכַח פְּרִישׁוּתָא מִנִּיהּ. וְהָא אוּקִימְנָא מְלָה דָּא, לְגַבֵּי חֲבֵרִיא. וְאִית דִּמְתַּנִּי אִיפְכָא וְלֹא הָכִי פִירְשׁוּהָ קִדְמָאִי. וְכֹד יִסְתַּכְּלוּן מְלִי כָּלָא שְׁפִיר, וְכָלָא בְּחַד מְלָה אִמְרִי טַעְמִייהוּ.

תרגום לעברית

בֶּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָצָא אוֹתָם בְּזָה. אָמַר, אֲלַעְזֹר בְּנִי, יָפָה אָמְרִת, אָבֵל בָּא וּרְאָה, בְּמָקוֹם הַזֶּה לֹא אָמַר מֹשֶׁה דְּבָר וְלֹא הִשִּׁיב דְּבָר כְּנִגְדּוֹ, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכָאן לֹא נִמְצְאָת פְּרִישָׁה מִמֶּנּוּ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ דְּבָר זֶה לְחֻבְרִים. וַיֵּשׁ שׁוֹנִים לְהִפָּךְ, וְלֹא כֹךְ פִּירְשׁוּהָ הָרֵאשׁוֹנִים. וְכַשִּׁיִּסְתַּכְּלוּ הַדְּבָרִים, הַכֹּל יָפָה, וְכָלָם אָמְרוּ הַטַּעְמִים שְׁלָהֶם בְּדְבָר אֶחָד.

טקסט הזוהר

אִימַתִּי אָתִיב מֹשֶׁה. בְּזִמְנָא דְּאָמַר, (שְׁמוֹת לֵג) וְשַׁלַּחְתִּי לְפָנָיָהּ מִלְּאָה. וְכָתִיב כִּי יֵלֶךְ מִלְּאָכִי לְפָנָיָהּ, סֵתָם וְלֹא פִרִּישׁ מְלָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, הָכָא, כִּי אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר. אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דּוֹקָא וְכָתִיב וְאִיבְתִּי אֶת אוֹיְבֶיהָ וְצִרְתִּי אֶת צוֹרְרֶיהָ, וְכָלָא בֵּיה תִּלְיָא.

תרגום לעברית

מִתִּי הִשִּׁיב מֹשֶׁה? בְּזִמְנָא שְׁאָמַר וְשַׁלַּחְתִּי לְפָנָיָהּ מִלְּאָה. וְכָתוּב, כִּי יֵלֶךְ מִלְּאָכִי לְפָנָיָהּ. סֵתָם וְלֹא פִרִּישׁ אֶת הַדְּבָר. וְעַל כֵּן כְּתוּב כָּאן, כִּי אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר. אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דּוֹקָא. וְכָתוּב, וְאִיבְתִּי אֶת אוֹיְבֶיהָ וְצִרְתִּי אֶת צוֹרְרֶיהָ, וְהַכֹּל תִּלּוּי בּוּ.

רבי יהודה אָמר, אִי תִימָא דְתַרְווייהוּ מְלָאךְ מִמֶּשׁ, מִשָּׁה לָא אָתִיב עֲלֵיהּ, דְּלֹא חָמָא דּוֹכְתָא. אִימְתִי אָתִיב. בְּזִמְנָא דְכְתִיב אִם אֵין פְּנִיךְ הוֹלְכִים וְגו'. אָמר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּלִל דְּכָלָא, מִשָּׁה לָא בָּעָא מְלָאכָא. דְּהָא כְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ה) וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי יְיָ נָא אֲדֹנִי בְּקִרְבְּנוּ.

תרגום לעברית

רבי יהודה אָמר, אִם תֹּאמַר שְׁשִׁנִּיהֶם מִמֶּשׁ מְלָאךְ - מִשָּׁה לֹא הִשִּׁיב עֲלֵיהֶם, שְׁלֹא רָאָה מְקוֹם. וּמִתִּי הִשִּׁיב? בְּזִמְן שְׁכָתוּב אִם אֵין פְּנִיךְ הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ וְגו'. אָמר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּלִל שֶׁל הַכֹּל - מִשָּׁה לֹא רָצָה מְלָאךְ. שְׁהֲרִי כְּתוּב, (שְׁמוֹת לד) וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי יְיָ נָא אֲדֹנִי בְּקִרְבְּנוּ.

טקסט הזוהר

אָמר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי דְאָמַר רַבִּי אַבָּא, דְּכְתִיב לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַּחֲלָב אִמּוֹ, בַּחֲלָב הָאִם מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי אִמּוֹ. וְאִי תִימָא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִמּוֹ דְּסִטְרָא דְּמִסְאָבָא, לָאוּ הִכִּי, דְּהָא שְׁמַעְנָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִימָא קֳדִישָׁא בְּחוּלְקִיהּ דִּישְׂרָאֵל אֲתִאחֲדָא, דְּכְתִיב, (דְּבָרִים לב) כִּי חֵלֶק יִי' עִמּוֹ.

תרגום לעברית

אָמר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה שְׁאָמַר רַבִּי אַבָּא, שְׁכָתוּב לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַּחֲלָב אִמּוֹ, בַּחֲלָב הָאִם הִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה אִמּוֹ? וְאִם תֹּאמַר, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִמּוֹ שְׁמַצֵּד הַטְּמֵאָה - לֹא כֹה! שְׁהֲרִי שְׁמַעְתִּי שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הָאִם הַקְּדוּשָׁה נֶאֱחָזָה בַּחֲלֶק שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (דְּבָרִים לב) כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ.

אמר רבי שמעון, שפיר קאמרת. והא דרבי אבא שפיר וכלא דא בדא תליא. תא חזי, אמא אתאחדא להו לעילא, לסטרא דא ולסטרא דא, ותרין אינון, חדא לימינא, וחדא לשמאלא. ובגיני כה, מנהון לימינא, ומנהון לשמאלא. וכלהו תליין בהאי א"ס, אמא קדישא, ואתאחדון בה.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, יפה אמרת, וזה של רבי אבא יפה, והכל תלוי זה בזה. בא וראה, האם נאחזה להם למעלה לצד זה ולצד זה, ושנים הם - אחד לימין ואחד לשמאל. ומשום כה, מהם לימין ומהם לשמאל, וכלם תלויים באם הזאת, האם הקדושה, ונאחזים בה.

טקסט הזוהר

אימתי אתאחדון בה. בשעתא דהאי אם ינקא מסטרא אחרא, ומקדשא אסתאב, וחזיא תקיפא שארי לאתגלאה, כדין גדיא ינקא מחלבא דאמיה, ודינין מתעריין. ועל דא, ישראל קדמין ואייתאן בבורים, ובשעתא דמיתין להו, בעיין למימר ולמפתח ביה בלבן, דבעא בחרשוי אליו, לשלטאה ביצקב, ובזרעא קדישא, ולא אתיהיבו בידיה, ולא אתמסרן ישראל לסטרא דא. ועל דא כתיב, ראשית בכורי אדמתך וגו', לא תבשל גדי בחלב אמו. ולא ינקא ההוא סטרא, מחלבא דאמיה, דהא לא יסתאב מקדשא, ודינין לא מתעריין.

תרגום לעברית

מתי הם נאחזים בה? בשעה שהאם הזו יונקת מן הצד האחר והמקדש נטמא, והנחש הקזק מתחיל להתגלות, ואז הגדי יונק מחלב אמו, ומתעוררים הדינים. ועל זה ישראל מקדימים ומביאים בבורים. ובשעה שהם מביאים אותם, צריכים לומר ולפתח בלבן,

שָׂרָצָה בְּכַשְׁפֵּי אֱלֹהֵי לְשֹׁלֵט בַּיַּעֲקֹב וּבַזֶּרַע הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא נָתַנוּ בִידּוֹ וְלֹא נִמְסְרוּ יִשְׂרָאֵל לְצַדִּיקָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, רִאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ וְגו', לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלָב אָמוֹ. וְלֹא יוֹנֵק אוֹתוֹ הַצֵּד מִחֲלָב אָמוֹ, שֶׁהָרִי לֹא נִטְמָא מִמְּקֹדֶשׁ, וְהַדִּינִים לֹא מִתְעוֹרְרִים.

טקסט הזוהר

בְּגִינֵי כֹהֵן, לֹא יִיכּוֹל בְּשָׂרָא בַחֲלָבָא כָּל זֶרַעַא קוֹדִישָׁא, וְכָל מֵאֵן דְּאִתִּי מִסְטֵר דָּא, דְּלֹא יִהְיֶיב דּוּכְתָא, לְמֵאֵן דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ, דְּהָא בְּעוּבָדָא תִּלְיָא מְלִתָּא, בְּעוּבָדָא דְּלִתְתָּא, לְאַתְעָרָא לְעִילָא. וְכַאֲזֵי אִינוּן יִשְׂרָאֵל מְכַל עַמִּין עוּבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, דְּמַרְיָהוֹן קָרִי עֲלֵיהֶו, (דְּבָרִים יד) וּבָרַךְ בַּחֲרֵי יְיָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה. וְכַתִּיב (דְּבָרִים יד) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ (וְכֹלֵא חַד מִלְּהָא) וְכַתִּיב (דְּבָרִים יד) בְּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם כֹּהֵן לֹא יֵאָכֵל בְּשָׂר בַּחֲלָב כָּל זֶרַע הַקֹּדֶשׁ, וְכָל מִי שֶׁבָּא מֵהַצֵּד הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִתֵּן מְקוֹם לְמִי שֶׁלֹּא צָרִיךְ, שֶׁהָרִי בְּמַעֲשֵׂה תִּלּוּי הַדָּבָר, בְּמַעֲשֵׂה שְׁלִמְטָה לְעוֹרֵר לְמַעֲלָה. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מְכַל הָעַמִּים עוּבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, שֶׁרַבּוֹנָם קוֹרָא עֲלֵיהֶם, (שֵׁם יד) וּבָרַךְ בַּחֲרֵי ה' לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה. וְכַתוּב (שֵׁם) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַה' אֱלֹהֶיךָ. וְכַתוּב (שֵׁם) בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ה ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל לֹא אֶתְכַּשְּׁרוּ עוּבְדֵייהוּ, מֵה כְּתִיב, (ישעיה ג) עַמִּי נִוְגְשִׁיו מְעוּלִיל וְנָשִׁים מְשֻׁלוּ בּוֹ. מְשֻׁלוּ בּוֹ דִּיִּיקָא, וְהָא אוֹקִימְנָא מְלִי בְּרֹזָא דְּסַפְרָא דְּשִׁלְמָה מְלָכָא. וְהָכִי אֶשְׁכַּחַן בֵּיהּ. תּוֹ אֶשְׁכַּחַן, דְּכָל מֵאֵן דְּאָכִיל הָאִי מִיכְלָא דְּאַתְחָבֵר כְּחָדָא.

(או) בַּשְׁעָתָא חָדָא, אוּ בְסַעוּדָתָא חָדָא. אַרְבַּעִין יוֹמִין אֶתְחַזֵּיא גְדִיא מְקַלְסָא בְקַלְפוּי, לְגַבֵּי אֵינוֹן דְּלַעִילָא, וְסִיעָתָא מְסַבָּא

תרגום לעברית

בא וראה, בשעה שישראל לא הכשרו מעשיהם, מה כתוב? (ישעיה ג) עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו. דוקא משלו בו, והרי בארנו הדברים בסוד ספרו של שלמה המלך, וכך מצאנו בו. ועוד מצאנו, שכל מי שאוכל מאכל זה שהתחבר באחד, (או) בשעה אחת או בסעודה אחת, ארבעים יום נראה גדי מקלס בקלפתו אל אותם שלמעלה, וסיעה טמאה מתקרבים עמו, וגורם לעורר דינים בעולם, דינים שאינם קדושים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.